

Ebba Strange (SF):

»Anser ministeren Statens Uddannelsesstøtte for at være tilstrækkelig til at dække de uddannelsessøgendes forsørgelse på helårsbasis?«

Begrundelse

I overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget om Statens Uddannelsesstøtte har socialministeriet udsendt en cirkulæreskrivelse, hvoraf det fremgår, at uddannelsessøgende ikke kan forvente kontanthjælp efter bistandsloven fra 1981.

Imidlertid fremgår det af et svar fra justitsministeriet til folketingets uddannelsesudvalg på spørgsmål H. 15 1978-1979, at der kan ydes kontanthjælp til uddannelsessøgende i sommerferieperioden i henhold til bistandslovens §§ 37 og 38, såfremt de øvrige betingelser herfor er opfyldt, herunder at Statens Uddannelsesstøtte ikke kan antages at være tilstrækkelig til at dække de uddannelsessøgendes forsørgelse på helårsbasis.

Under forudsætning af, at en uddannelsessøgende optager det maksimale lånebeløb, vil uddannelsesstøtten alt i alt kun kunne beløbe sig til 28.500 kr. om året. Denne låntagning vil i sig selv få katastrofale økonomiske følger for mange på grund af de store rente- og afdragsbyrder, men derudover er det vigtigt at få ministerens vurdering af, om dette beløb er tilstrækkeligt til et års forsørgelse for et menneske under uddannelse.

Besvarelse (23/6 80):**Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Med virkning fra 1. august 1980 udgør de maksimale beløb, som den enkelte støtte-modtager kan få i et støtteår enten i form af statsgaranteret lån alene eller statsgaranteret lån og stipendium, 25.900 kr. for uddannelsessøgende på 18-21 år og 28.800 kr. for uddannelsessøgende på 22 år og derover.

Jeg er ikke af den opfattelse, at disse beløb er tilstrækkelige til at dække de uddannelsessøgendes leveomkostninger, uden at jeg dog i øvrigt finder at kunne give et bud på, hvor meget der skal til i finansiel støtte for at nå dette mål.

Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at loven om Statens Uddannelsesstøtte ikke bygger på en forventning om, at

de mulige stipendier og lån skal kunne dække leveomkostningerne, således som 1970-loven gjorde. Ifølge dennes § 12 var undervisningsministeren bemyndiget til at iværksætte en etapevis gennemførelse af en generel støtteordning, der sigtede mod i rimeligt omfang at dække de uddannelsessøgendes nødvendige leveomkostninger. I 1975-loven udgik denne bestemmelse, og den er ikke senere genindført.

I bemærkningerne til forslaget til den nye lov (lov nr. 218 af 23. maj 1979) er der redegjort for hensigten om at ophøre med sommerferiehjælpen til de uddannelsessøgende med virkning fra sommeren 1981. Jeg har tidligere i forbindelse med udvalgsbehandlingen af lovforslaget over for folketingets uddannelsesudvalg redegjort for, at baggrunden herfor er et meget kraftigt ønske fra socialministeriet om, at iværksættelsen af støttereformen blev fulgt op af et bortfald af denne særordning, som kommunerne finder meget vanskelig at administrere, og jeg fremhævede samtidig, at den besparelse på socialministeriets budget, som forventedes opnået ved afskaffelsen af sommerferiehjælpen, har givet sig udtryk i merbevilling til stipendiestøtte i støtteåret 1980-81, således at der ikke sker nogen reduktion af den samlede statslige udgift.

Jeg finder endelig grund til at fremhæve, at uddannelsesstøtten ikke standses i ferietiden, og at støtten faktisk tilsigter at dække alle årets 12 måneder. De uddannelsessøgende har selv ønsket, at stipendiestøtten anvises i 10 rater, således at juliraten anvises sammen med juniraten og augustiraten sammen med septemberraten, mens de statsgaranterede lån udbetales i henhold til den enkelte låntagers aftale med pengeinstituttet.

Spm. nr. 958

Til *industriministeren* (17/6 80) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren udbyde formålet med det industripolitiske kontaktudvalg og kommentere de forudsætninger, som Industrirådet har stillet for medvirken i det?«

Begrundelse

Industrirådets formand har den 12. juni 1980 oplyst, at rådet under tøven og forud-